

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16954/2025
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12159/22 од 05.06.2025. године, исправљене решењем истог суда Гж 12159/22 од 01.09.2025. године, у седници већа одржаној 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12159/22 од 05.06.2025. године, исправљене решењем истог суда Гж 12159/22 од 01.09.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12159/22 од 05.06.2025. године, исправљене решењем истог суда Гж 12159/22 од 01.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25298/20 од 21.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене да се застане са поступком. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених износа ортопедског додатка за период од 01.06.2019. године до 31.05.2020. године, исплати 76.759,90 динара, опредељено у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 55.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12159/22 од 05.06.2025. године, исправљена решењем истог суда Гж 12159/22 од 01.09.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 25298/20 од 21.02.2022. године у ставу првом, другом и трећем

изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију као посебну због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23- други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужена уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих судских одлука и супротном пресуђењу судова о истом захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева за накнаду штете по основу неисплаћених износа ортопедског додатка за период потраживања од јуна 2019.године закључно са месецом мај 2020.године у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Ово нарочито у вези примене одредбе члана 172. ст. 1 Закона о облигационим односима (одговорност тужене за насталу штету), у ситуацији у којој није утврђено постојање околности за престанак тужиочевог права на ортопедски додатак на основу чл.74. и 75. Закона о основним правима бораца, ратних војних инвалида и чланова њихових породица, који је био у примени до 01.01.2021. године.

Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, у примени наведених правних института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је дана 29.06.2020. године, а вредност предмета спора је 76.759,89 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић